

at jeg var fuldkommen berettiget til at paa-
staae dette, thi 3 Mk. til den halve Krigsskat
synes mig dog bliver 6 Mk. til den Hele, at
3 Mk. åarlig i 2 Aar bliver det Dobbelte af
3 Mk. i eet Aar, saa at jeg troer at hvad jeg
da anførte havde sin gode Grund. Jeg tillod
mig ogsaa under Sagens forrige Behandling
at erindre om, at Alle ere enige i, at Consump-
tion- og Formalingsafgiften bør ophæves,
men at den ikke hæves i Aar, og deri ligger
en Grund til ogsaa at gjøre sig nogen Be-
tænkellighed ved at fordoble Mæringskrigsstat-
ten med 100 pCt.

Jeg skal slutte med en ganske personlig Be-
mærkning, hvortil den ærede Ordfører under
Sagens anden Behandling har givet mig An-
ledning, idet han nemlig yttrede, at det havde
været ham hjært at finde Kjøbstadernes For-
svarere blandt dem, der ellers syntes at staae
paa Landmandens Side. Jeg veed, at denne
Øtring, forsaavidt jeg maa troe, at den ærede
Ordfører har sigtet til mig, beroer paa hans
Ubekendtskab med mit tidligere offentlige Liv,
og det har etheller været mere fremtrædende,
end at det er fuldkomment forklarligt, at han
maa være ukjendt dermed. Jeg skal derfor til-
lade mig den Berigtigelse, at jeg tvivler paa,
at Nogen vil kunne paapege i de 15 Aar,
jeg har traadt offentligt frem, at jeg har stil-
let mig paa Landmandens Side imod Kjøb-
stæderne; medens jeg derimod vil kunne an-
føre mange Exempler, og det stærke og bestemt
fremtrædende Exempler paa, at jeg har stillet
mig paa Kjøbstadernes Side imod Landet.

Finantsministeren: Der er kun to
Punkter i den Argumentation, som her er ble-
vet rettet mod Ordføreren, som kunne foranle-
dige mig til nogen Erindring. Det ene an-
gaaer en Bemærkning af den sidste ærede Ta-
ler, den nemlig, at Regjeringen i 1848 skulde
have erkjendt, at Kjøbstæderne ikke kunde bære
Mere i Krigsskat, end det, der ved Forordnin-
gen af 1848 blev dem paalagt, og at der ikke
forelaae Omstændigheder, som kunde give An-
ledning til at antage, at Kjøbstæderne nu
bedre skulde kunne bære den end dengang.
Jeg maa dertil erindre, at dengang da
Forslaget til den provisoriske Forordning
af 5te Juni 1848 blev forelagt de raad-

givende Provindstals-Stænder, da var det,
vel at mærke, i Krigens Begyndelse og un-
der Omstændigheder, hvor Regjeringen havde
Grund til at frygte for, at Krigen i en sær-
deles følelig Grad vilde komme til at ramme
Kjøbstadernes Handel og Skibsfart. Det har
Gud ikke Lov vist sig, at Krigen langtfra har
medført saadanne Følger, men at den snarere
har medført lige de modsatte. Det er den Gr-
faring, som Krigsaarene 1848 og 1849 have
givet os, og som Regjeringen ikke har troet at
kunne lade upaaagtet ved at fremsætte Forslag
til en Krigsskat, som skal udredes 1850; og
det er Grunden, hvorfor Regjeringen har fore-
lagt Lovudkastet saaledes, som det nu fore-
ligger.

Den samme ærede Taler har saavel under
den foregaaende som nærværende Behandling
troet at burde omtale Consumtionen som en
Byrde, Kjøbstæderne særlig maatte bære, saa
at som Følge heraf dens Ophævelse, som ikke
kunde finde Sted taar, altsaa burde komme
Kjøbstæderne tilgode ved Spørgsmaalet om,
hvilken Krigsskat de skulde ansættes til. Jeg
maa dertil bemærke, at naar man ønsker at
hæve Consumtionen, har det aldrig været mig
bekjendt, at det var for derved at lette Kjøb-
stæderne, men fordi Consumtionen i og for sig
er en uhenfigtsmæssig Afgift, men som hviler
med ligejaa stort Tryk paa Landet som paa
Kjøbstæderne. Det hører vistnok til de meget
vanskelige statsøconomiske Opgaver, om man
skal sige, at Kjøbstadbeboerne eller Landbeboerne
ere meest trykkede ved Consumtionen (Hør!)
og Consumtionen saaledes ikke kan betragtes
som en Byrde, der alene trykker Kjøbstæderne,
vil den altsaa heller ikke kunne komme i Be-
trægtning med Hensyn til Spørgsmaalet om
Kjøbstadernes Afgifter.

Ordføreren: Da den ærede Finants-
minister har sagt, hvad jeg vilde gjøre op-
mærksom paa i Anledning af hvad den ærede
Rigsdagsmænd for Svendborg Amts 6te Di-
strict (S. A. Hansen) indvendte mod Ord-
føreren, skal jeg kun for mit eget Vedkommende
tilføje nogle faa Ord.

Jeg kan ikke beklage mig over, at han
dømmer anderledes om mig som Ordfører, end
det synes, at han dømmer om Regjeringens